

CEYLON-JOURNALIST OM INDIA-KONFLIKTEN:

Ingen løsning uten at hatet
forsvinner på begge sider —

— De har arbeidet i India, hv
har De å si om den tragisti

— Rajmohan Gandhi — som
— har

**MRA - nå
også radikalt?**

**„Stigen“, et skuespill
med dyp mening**

med dyp mening

runtings viste Peter
rta skuespill «H
«erenske torsdag
mer av MRA, de
ned for fremførelse
r Enghretten
eld, a fortalte at
ad Eik Bergen, neste
alle te.

talte Enghretten. Fremførelsen ga
grunnlag for sin fruktbare debatt,
og sosialt engasjement sto i for-
grunn. Både kristne og radikale
går i hver sin retning, og radikale
ad de ikke ser sitt globale an-
medmenne skjelne ansvar, men ofte
pleier sin egen salighet, men ofte
kale ser samfunnet og dets om-
kallingfatning så vesentlig at dets om-
te presen-

Verden behøver absolutter

— Slik verden ser ut i dag
trenger vi absolutt, sier Do
natus de Silva, Ceylonese og
veksende i Moralsk Opprust-
helgen var han i
forbindelse med
opport p
op

— På hvilken måte?
— Først og fremst gjennom mitt eget eksempel mot dem jeg møter men også ved å tilføre mennesker nye idealer. Idealene som går ut på å plassere mennesker foran sine egne interesser.
— Betingelser ikke det at du både for og forandre politikk?

Moralsk u-hjelp fra
England til Norge!

— Moralsk Oppblitt beskyldt for kommunistsk. No tarer?

— Ikke annerstanden er frer Personlig har følsing med de ideer og ideer land. Min kommunist til Mao te også grepe tanken i jeg følte manglet kontakts nines

Jonat Bourne kom i det til Bergen nedene sk ralsk Oppbl Nathian Lai som direkte hold i India vært med senter uten Peters har h skolen for 18 seg til dette a

— Nå håper kontakts bl

England til Norge!

han Lancaster fra
i Australia og Edward
Shuffield, England,
og i de nærmeste ma-
neder at arbejde for Me-
tallister unionen i Nor-
ge. Jorden er god
for en temmelig op-
lyst mand hia. har
at bygge oppe
for Bombay, Edward
slet siden
måneder siden viet
bedet i England.

ungdommene - tenker seg den.
vi tror at den eneste måten å
endring samfunnet på er at hver
og en begynner med seg selv.
den demonstrasjon vi først
fremst tror på er en demonstrasjon
av endring i en demonstrasjon
til en endring i en eng eng hold-
ning og akseptere som kan føre
absolutte moralske normer som
kjærlighet, usjelskhet, renhet og
søke i virkelige handlinger
har sett ettersom det

både men-
struktur-
A for-
ten på for-
et dem som
amfunnet er
g. Det er alt
ndre samfun-
et når en ikke
til å oppfylle
en stiller sam-
or at forandrin-

Moralsk Opprustning med 'Stigen' på Lærerskolen

Internasjonal gruppe med de Silva fra Ceylon og miflet fra Sverige i spissning av Peter Howards spill «Stjens». Eik ofteriske er vert, og Etelvig Elveng ved skoleranger, forteller PROR. K. K.

**TIDSSKRIFT
FOR MORALSK
OPPRUSTNING**

I redaksjonen:
Einar Engebretsen, redaktør
Anders Eskeland, red.sekr.
Jens J. Wilhelmsen
Leif Hovelsen
Eva Riise Hanssen
Inge Mannsåker
Sturla Johnson
Finn Harald Wetterfors
DANSK REDAKSJON:
Keld Jørgensen
Hans Wenck

ABONNEMENTSPRIS for et år
(12 numre):
Norge n. kr. 30,-
Danmark d. kr. 32,-
Sverige sv.kr. 20,-
Finland mk. 17,-
Løssalg i Norge: kr.2,50

NORGE:
Sophus Lies gate 5, Oslo 2
Postboks 1243, Vika, Oslo 1
Postgiro 12 579 - Tlf. 56 34 14

DANMARK:
Ole Olsens Alle 8
2900 Hellerup
Postgiro 18 51 51 Tlf. HE 6327

SVERIGE:
Sveavägen 34, 6., 11134 Stockholm
Postgiro 70 61 90 - Tlf. 10 34 56

FINLAND:
Postgiro 11 20 95, Helsingfors

Utgiver: MORALSK OPPRUSTNING

© NY VERDEN

Tidsskrift for Moralsk Opprustning

Trykk: Br. Tengs, Oslo

Papir: 100 g Norprint fra Saugbrugsforeningen

Forsiden:

Noen avis kommentarer de siste ukene i forbindelse med besøk av unge fra mange land (se intervju side 6).

Hvem har copyright på Jesus?

Den første påsken ble feiret med en prosess om Jesus. Det umiddelbare resultat var at han ble dødsdømt. Men siden hendte det uventede og merkelige at han ble en eksklusiv venn for alle som ville følge ham.

Påsken 1972 feires også med prosesser om Jesus. Nå dreier det seg om copyright til showet Jesus Christ Superstar. (Det er ikke bare våre hjemlige studenter som kommer i klammeri over dette stykket.) Millioner av kroner står på spill denne gangen. Innehaverne av copyrighten har antagelig gode juridiske grunner til å påstå at Jesus Christ Superstar er deres eksklusive eiendom.

Kanskje påskens sentralfigur ler — eller kanskje han gråter — fordi menneskene igjen holder prosess om ham.

Den nøyaktige oversettelsen av «copyright» er vel «retten til å kopiere», eller muligens «retten til å herme etter». Egentlig er det ganske fint at det i alle fall er ubegrenset etterhermingsrett når det gjelder Jesus som person (om enn ikke Jesus som Superstar). Det koster faktisk ikke et øre å kopiere Jesus. Hvis man ikke regner med hva det koster å gi opp sin egen vilje og følge hans. Erfaringen synes imidlertid å vise at denne omkostningen snart forandres til gevinst.

Derfor kan vi tillate oss å ønske GOD PÅSKE til alle som vil ha rett til å etterherme eller etterfølge Jesus.

Debatt - dialog og ideologi

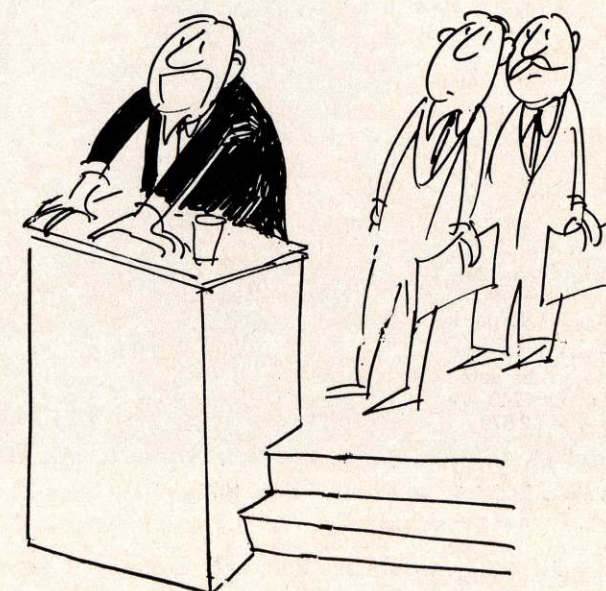
Av Nils Gösta Ekman

'Dialog' ble i 60-årene et nøkkelord for intellektuell og åndelig 'kommunikasjon'. Man snakker stadig mer om 'dialog' i tilfeller når man tidligere ville ha kalt det diskusjon og debatt. Her finnes tydeligvis et behov for å komme frem til en ny dimensjon av tankeutbytte og beslutning. En årsak til dette behovet kan sikkert finnes i den opprinnelige betydningen av ordene diskusjon og debatt. 'Dis-' betyr noe som går fra hverandre. Å diskutere betyr egentlig 'å riste istykker'. Debatt er i slekt med kamp og kan oversettes med slagsmål. Ordet dialog betyr ganske enkelt *samtale*, og i dette gamle, fine nordiske ordet kan man utmerket godt innbefatte den nye dybdedimensjonen i begrepet dialog.

En samtale forutsetter både at man taler og lytter. I dagens debatt er hovedvekten — ikke minst gjennom massemedia — så ensidig blitt lagt på talen at resultatet i høy grad er blitt en 'dialog mellom døve'. Det man nå har begynt å innse er at en virkelig dialog i første rekke krever en ny måte å lytte på.

«Vesterlandets kultur har i årtusener fremstått som en monologens kultur,» skriver den franske filosofiprofessor Georges Dusdorf i «Oecumenica 1969», årbok for Det lutherske verdensforbunds økumeniske forskningsinstitutt i Strasbourg. Årboken gjengir innleggene i et internasjonalt symposium om den nye dialog-tenkningen.

«Mens kontroversen er stolthetens og forfengelighetens manøvreringsfelt, forutsetter dialogen ydmykhet og respekt,» sier Dusdorf. «Den talende bruker ikke ordene som våpen for å beseire eller skade motstanderen. Ordene uttrykker innlevelse i den annens eksistens i en felles søken, der man utelukker den mulighet at noen av partene alene kan sitte inne med hele sannheten. Og den lyttendes taushet er ikke en forsvarsholdning, som hos en jeger på vakt eller en fekter som søker en åpning i motstanderens forsvar for å kunne overraske ham. Å lytte er å være mottagelig for hva den annen har å si, å søke det positive i det, for en «åpenbarelse» hos den annen er samtidig en ny erkjennelse for meg. Og det å svare er ikke å sette argument mot argument og skritt for skritt å forsvare truede oppfatninger, men å respektere en fremført over-

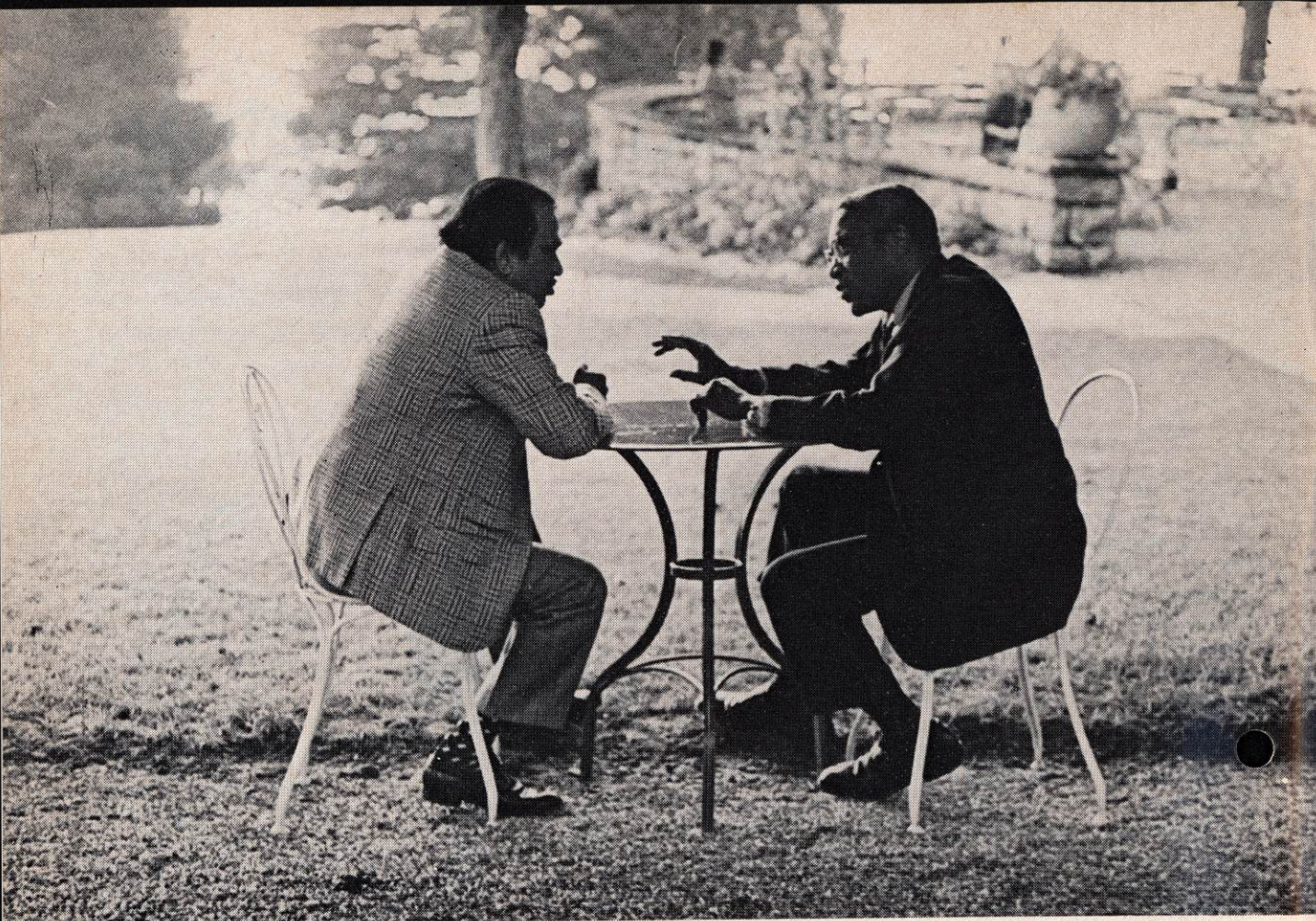

Argument mot argument.

bevisning, selv om den er ulik min egen, og å prøve å dra nytte av den når den ikke nødvendigvis er helt motsatt men snarere et komplement til min egen oppfatning.»

Deltakerne i en debatt — kanskje spesielt i politisk sammenheng — er innstilt på kamp og seier for sin egen og sitt partis standpunkt. Seieren blir viktigere enn sannheten. Det man i praksis ofte kan regne med er et kompromiss som innebærer gjensidig nedprutting og skuffelse.

I dialogen er det ikke spørsmål om den enkelte deltakers vinning eller tap, men om det felles beste. Alle er innstillet på at det finnes en løsning, et svar og en sannhet på et høyere plan enn det som de forskjellige partene selv kan oppnå. Deltakerne i dialogen er klar over at de hver for seg bare kan ha en bit av denne løsningen, at de bare ser en del av sannheten, men at de i gjensidig lytting og tankeutveksling kan komplettere hverandre og komme

Samtale. Bildet er tatt i Caux, Sveits, 1971.

frem til en syntese som innebærer noe bedre enn det hver enkelt kan finne alene.

En så åpen og ydmyk innstilling ville være noe helt nytt i den partipolitiske debatten. Men den er i og for seg ikke ensbetydende med en dialog i dype mening som nå er blitt aktuell. Hvis man bare går ut fra at den syntese som dialogen sikter mot er en sum av deltakernes individuelle viten og tenkning, så innebærer dette intet nytt. Hele den historiske utvikling har vært betinget av at mennesker, slekter og kulturer har lært av hverandre.

Dialogen kommer alltid til å mangle sin dypeste dimensjon hvis deltagerne bare går ut fra at den aldri kan resultere i annet og mer enn summen av deres individuelle delsannheter. Med det utgangspunkt kan hverken den enkelte deltager eller gruppen regne med å komme frem til noe annet enn en relativ sannhet og en kompromissløsning. Samtidig fremstår det som logisk og demokratisk riktig at jo flere som deltar i dialogen, desto bedre blir beslutningen. Vi møter en slik synsmåte i de nå så vanlige kravene om «gressrot-demokrati» i form av stormøter, osv. I praksis blir det imidlertid stadig vanskeligere å imøtekomme disse krav jo større og mer kompliserte saker det dreier seg om. Langs den

veien vil man aldri nå over kompromiss-nivået, og man vil risikere at folk med økende skuffelse vil oppleve medbestemmelsen som en illusjon.

Hele tenkemåten innebærer jo at all sannhet er relativ og utilgjengelig for det enkelte menneske. Det kan aldri regne med å orientere seg frem til mer enn relative sannheter og kompromisser. Dets tro og overbevisning vil være avhengig av kollektivet og det kan egentlig ikke selv ta stilling og ansvar.

Med denne tenkemåten overser man at den historiske utvikling også i høy grad har vært betinget av at enkeltmennesker og grupper gjennom tidene har opplevet absolutte sannheter som en forpliktelse til kompromissløs troskap hevet over all debatt. Det er tragisk at slike opplevelser og forpliktelser altfor ofte har ledet til nye grenseskiller og grupperinger om dogmatiske delsannheter. Dermed er en dialog i dypere betydning umuliggjort.

«Dialog er åndelig fellesskap, en felles erfaring av religiøs virkelighet,» skriver den indiske jesuitt-pater Samuel Rayan i Svensk Missionstidskrifts nr. 3/1971, som hovedsakelig omhandler den økumeniske dialog. «I dialogen lytter hver deltager til Gud som taler i hans eget indre og i den annens indre,

og gir siden sitt svar til Gud og til den annen. Dialog oppfordrer til en hjertets forvandling. Denne oppfordring er tegnet på at Gud er der. En felles erfaring av omvendelse, av stadig å komme tilbake til Gud, av å slites bort fra seg selv og den trygghet man har bygget opp, for å ledes inn i stadig nye relasjoner, er en vesentlig del av dialogen,» sier Rayan.

For den som har lært Frank Buchmans budskap å kjenne virker den nye dialogtenkningen velkjent på ethvert punkt og gir en ny bekreftelse av at Buchmans budskap hadde og har en profetisk dimensjon. En av hans grunnleggende sannheter var at Gud har en plan for hvert menneske og for ethvert menneskelig forhold, et svar på spørsmål om hva som er rett ut fra absolutte moralske normer — ærlighet, renhet, uselviskhet, kjærlighet —. Denne plan er større og mer fullkommen enn det vi kan tenke ut selv og diskutere oss frem til. Og den åpenbares dag for dag og skritt for skritt hvis vi er villige til å lytte og — i samsvar med Jesu ord — «la vårt eget indre dømme om hva som er rett».

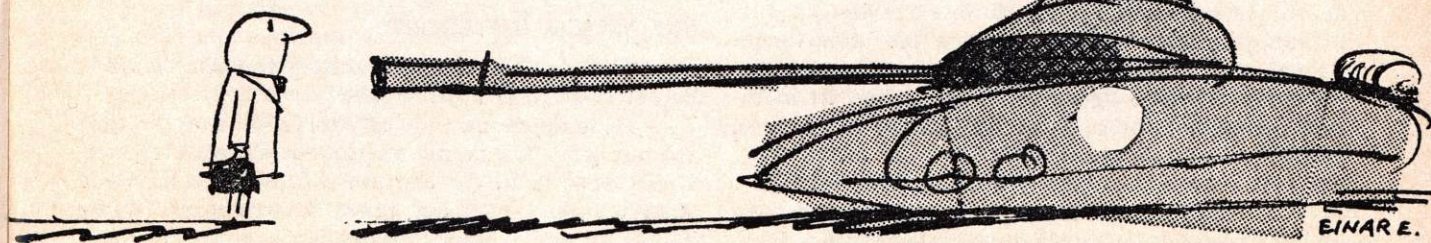
Stadig flere mennesker, spesielt blant den yngre generasjon, opplever nå at diskusjon og debatt ikke hjelper oss ut av vår tids overmenneskelig vanskelige problemer. Demokratiet — der det ennå formelt finnes — undergraves av gruppe- og partiegoisme, og når det ikke lenger kan fungere blir revolusjon og diktatur den eneste veien ut av total kaos. Skal demokratiet kunne reddes må den politiske debatten løftes opp på dialogens plan, bli et spørsmål ikke om hvem som har rett, men hva

som er rett. En lyttende holdning — uavhengig av parti- og gruppeinteresser — til «en stemme som kommer fra noe som ikke er oss selv, men hvis eksistens vi ikke kan tvile på og uten hvilken vi ikke kan redde verden, like lite som vi en gang kunne skape den».

Dialogen kan i og for seg ikke redde verden. Den kan ta slutt ved lyttingen. Den må bli til adlydelse. Den må bli hva Frank Buchman kaller en ideologi, «et enkelt svar som er tilgjengelig og anvendbart for hvert menneske».

Frank Buchman ikke bare foregrep den moderne dialogtenkningen. Han utviklet den til en ideologi som forener og forsoner de grunnleggende motsetninger i den verdenskrise som nå truer oss alle: mellom demokrati og diktatur, fred og vold, overflod og nød. I demokratiets navn våget han å etterlyse Den hellige ånds diktatur og for fredens skyld regnet han med vold — ikke vold mot andre, men den vold mot meg selv som er uunngåelig for at jeg skal kunne overvinne min uærlighet, urenhet, selviskhet og mangel på kjærlighet. Den revolusjon som Frank Buchman utfordret til var radikalere enn marxismen, fordi den dreiet seg om en overvinning av den menneskelige natur, som er den samme hos kapitalisten — som gjerne beholder det han har, og kommunisten — som gjerne deler det han ikke har. Bak de økonomiske problemer ligger de moralske. «Det er nok i verden for alles behov, men ikke for alles begjær. Hvis alle hadde omsorg nok og alle delte nok, ville alle få nok.»

Diktaturets «dialog».

Hvorfor bruke tiden...

Blant oss her i vinter-Oslo har vi i disse dager en gruppe dynamiske unge mennesker fra mange land. Sammen med venner fra Norden har de travle dager og de får rikelig anledning til å utveksle erfaringer med mennesker av alle kategorier. Vi har benyttet anledningen til å få noen av deres tanker og inntrykk. Vi ville gjerne høre hva de venter seg av Norden, sett ut fra sine spesielle perspektiver. Og hva er drivkraften bak det de gjør? Hvorfor bruker de sin tid nettopp på denne måten?

FRANCIS MATHEW, KERALA, INDIA

— Hvilke praktiske erfaringer har du av at vanlige enkeltmennesker kan ha innvirkning på samfunnet?

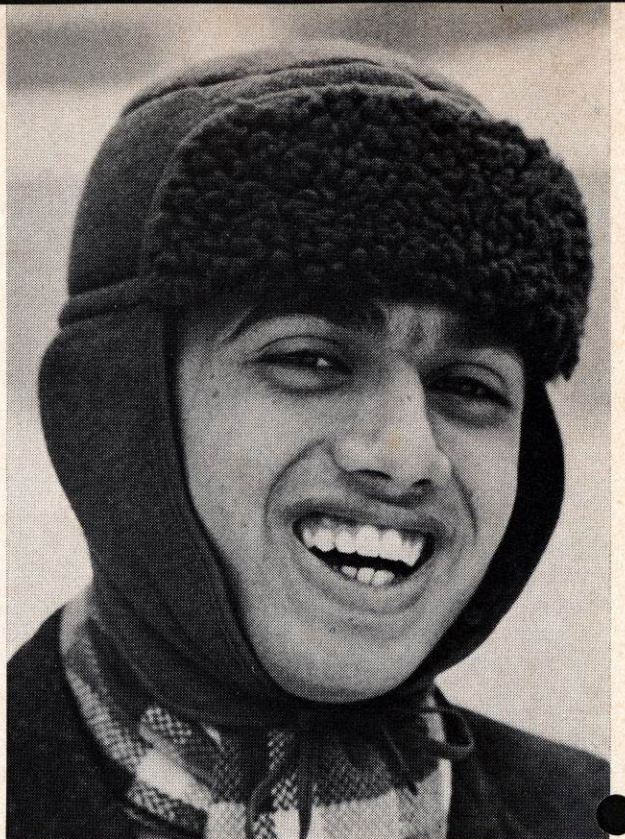
— Jeg tror at vi alle — uavhengig av makt eller stilling — har en avgjørende og positiv andel i å forme menneskehetens fremtid. Løsningen på mange vanskelige problemer og tilsynelatende umulige situasjoner kan komme hvis vi har omsorg nok og dristighet nok. Et lite eksempel:

I februar ifjor hjalp seks av oss studenter fra Madras universitet i Sør-India til med å løse en industrikonflikt ved Standard Motors-fabrikken i Madras. Denne bilfabrikken, en av de tre i India, hadde stått lukket i ni måneder p.g.a. en arbeidskonflikt. Mangelen på trykdeordninger gjør situasjonen uhyre vanskelig for en arbeidsløs i India, og forholdene for de 1.700 arbeiderne ved Standard Motors og de 2.500 mann som var avhengig av denne industrien var ingen unntagelse. Ledelsen hadde meget store tap og regjeringen tapte nesten 100.000 kroner pr. dag i skatter. Vi studenter hadde organisert en protest mot Storbritannias våpensalg til Sør-Afrika nettopp da. Det var mot slutten av denne protestaksjonen at vi ble utfordret til å foreta oss noe positivt for å løse sosiale og politiske problemer. Å utrette noe mer enn å bare demonstrere og peke på problemene, som vi studenter ofte gjør.

Dette førte til at vi tok et initiativ for å bringe de to partene i Standard Motors-streiken til forhandlingsbordet — og en løsning ble undertegnet i løpet av tolv dager. Denne historien ble gitt stor publisitet i presse og radio. Overskriften til historien i *Times of India*, en av de ledende dagavisene, var «Studentmakt — ny stil».

— Hva ser du som ditt personlige mål i livet?

— Å utnytte den utnyttelse, urettferdighet og undertrykkelse som ligger dypt i menneskenes hjer-

Francis Mathew, 19 år, studentleder fra Madras.

te og hjelpe til med å gi en viss mening og retning til menneskenes liv, som et grunnlag for byggingen av et nytt samfunn.

— Og hvilke tanker har du gjort deg om Norden?

— Som representant for et utviklingsland er jeg slått over velstanden her. Skandinaverne har gjort mer enn de fleste for å fremme den økonomiske utviklingsprosessen i landene i den tredje verden. Men man tenker ikke så ofte på hva et moralsk opprustet Skandinavia kunne gjøre for resten av verden.

Vi står nå overfor en verdensomspennende krise i karakter og samvittighet. Vi trenger en moralsk og åndelig revolusjon hvor folk tar ansvar for sine handlinger istedet for å legge skylden på omgivelsene, og som fremmer en radikal forandring i samfunnets struktur og organisering gjennom en radikal forandring i menneskenes holdning.

EVA MÅSEN, GØTEBORG

— Hvordan har det vært å komme hjem til Norden etter 4 1/2 år i fjerne land?

— Både oppmuntrende og skuffende. For det første blir jeg slått av den sterke sosiale rettsfølelsen i mitt eget land. Og den store forakt for moralsk skinnhellighet. Men det synes å være mest bitterhetens og gudløshetens revolusjon som befatter seg

... på denne måten?

med den gigantiske oppgaven å forandre verden. Og vårt krav på økonomisk likhet strekker seg vel bare til Sveriges grenser når det kommer til stykket!!

Hvis vi som individer og folk i Skandinavia valgte et ekte verdensengasjement, tror jeg det ville bety følgende: En livskvalitet som beviser vår følelse for det som er galt i verden. Det første synlige resultat ville bli en oppblomstring av idéer og skapende kraft. Vi er et skapende folk. Men den måten de fleste av oss lever nå gjør oss innadvendte, kjedelige og tillukket. Vi har en rekke uoppdagede skatter foran oss. Renhet fører til indre frihet, en vilje til uselviskhet og en oppriktig omsorg for mennes-

en mening. Å skape en ny levemåte for hele menneskeheten som besvarer den materielle, sosiale, politiske, åndelige og moralske nød og fattigdom som vi lever i.

Av disse har jeg definitivt og bevisst valgt et livsmål. Det er det sistnevnte. Det kan helt erstatte de drivkrefter som gjør meg selvopptatt og utilfreds.

Denne oppgaven som jeg helhjertet har gått inn for, har ledet meg til behovet for den aller største kraftkilde som jeg vet eksisterer. Det er Gud. Og Han er min dypeste drivkraft, helt enkelt. For den Gud jeg har lært å kjenne er en stjerneklar verdensideolog og blåveis-elskende venn!

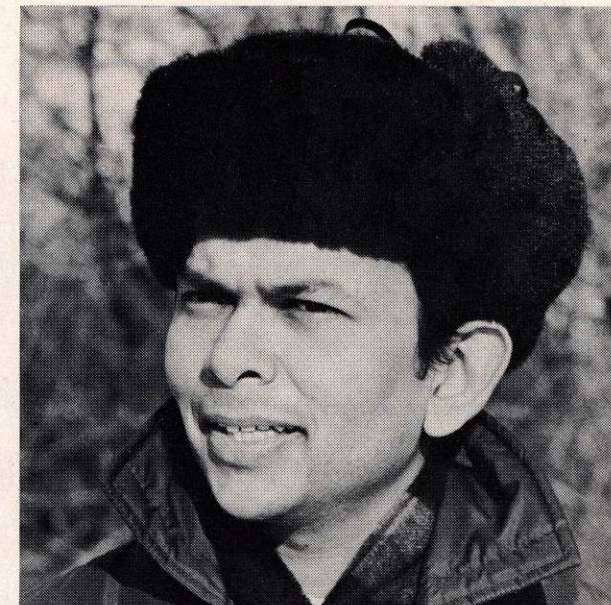

Eva Måsen, 21 år, Gøteborg.

ker. Det besvarer begjær av alle slag. Kunne vi slutte å lure oss selv om hva som tilfredsstiller oss og erkjenne den forandring som kreves av oss personlig i dagens verden? Gjorde vi det, ville vi forbløffe verden med det som bor i Nordens blondiner og hasjrøkende vikinger!

— Og du selv, hva er du drevet av?

— Det er mange slags drivkrefter i meg. Å bli satt pris på av mennesker jeg liker, å finne tilfredsstillelse på en eller annen måte. At mitt liv skal ha

Donatus de Silva, 23 år, Ceylon, journalist for HIMMAT Weekly, Bombay.

DONATUS DE SILVA, CEYLON

— Hvilke forventninger har du til Skandinavia?

— Skandinavia har idag en høy stilling blant de utviklede landene. Dere nyter fruktene av det som er opparbeidet på en så enestående måte av Nordens folk. Vil dere sitte ned og slappe av mens bjørnen, ørnen og dragen tygger og slåss om Asia?

Jeg er en av to tusen millioner asiater. Begivenhetene i den senere tid, spesielt konflikten mellom India og Pakistan og borgerkrigen i Ceylon har

HVORFOR BRUKE TIDEN . . .

Forts. fra side 7

gjort Asia til et senter for verdensbegivenhetene. Observatører hevder at verdens fremtid avgjøres i Asia. USA, Russland og Kina konkurrerer idag om overherredømmet i Asia, i neo-imperialismens sanne ånd. Splittelsen innen og mellom de asiatiske land gjør dette så meget lettere.

Vi har meget sterkt behov for deres hjelp. Strukturene i våre land trenger en drastisk forandring. Det er et spørsmål om liv eller død at asiater finner en mental og moralsk revolusjon som er en nødvendig forutsetning for utviklingen av et nytt samfunn. Skandinaver som har et svar til hat, ambisjoner og materialisme kan hjelpe oss til å skape en ny type asiater.

Jeg tror Skandinavia har en mulighet for å danne et mønstersamfunn hvor det er overflod uten dekadense, hvor velferdstanken omfatter hele menneskeheten og ikke bare ens eget land, og hvor mennesker fra andre land kan finne livets enkle ABC.

— *Hvilke praktiske erfaringer har du om enkeltmenneskers innvirkning på samfunnet?*

— I 1956 var det raseopptøyer mellom sinhaleserne og inderne på Ceylon. Som en gutt på 9 år den gangen så jeg folk fra begge raser slå hverandre i hodet med økser. Da jeg var blitt student tok jeg en beslutning om at jeg ikke ville hvile før alle indere var ute av Ceylon. Mitt favoritt-motto var 'Ceylon for sinhaleserne'!

For tre år siden var jeg blant en gruppe sinhalesiske studenter som møtte MRAs idéer. Det fikk oss til å innse at hat er destruktivt og vår arrogante og overlegne holdning som majoritet overfor minoriteten i vårt land var helt forkastelig. Så reiste vi opp til Nord-Ceylon hvor inderne bor og ba om unnskyldning både offentlig og privat, for vår holdning mot dem. Noen av dem sa: «Aldri før i Ceylons 2 000 år gamle historie har folk fra deres rase bedt oss om unnskyldning. Vi på vår side er lei for de gale tingene vi har gjort mot dere.» Disse hendelsene inspirerte en av mitt lands ledere til å danne et Institutt for nasjonale saker med ledere fra begge sider, som kunne arbeide for enhet i landet.

— *Hvilke mål er det som driver deg personlig?*

— Som sosialist tror jeg på at revolusjon er en uunngåelig trend i samfunnet. Nasjoner ønsker frihet fra neo-imperialisme og menneskene ønsker frihet fra utnyttelse og undertrykkelse. Som revolusjonær er jeg a) engasjert i en praktisk strategi for å forvandle mennesker, strukturene og verden, og b) forpliktet til å forandre mitt eget liv hver dag.

Bente Sigmond, 25 år, Kristiansand.

BENTE SIGMOND, KRISTIANSAND

— *Hvordan kan vi nordmenn i praksis begynne å utarbeide det våre utenlandske venner etterlyser?*

— De har vel gjort det klart at de er takknemlige for den økonomiske ytelse, men etterlyser noe som kan koste oss mer. Kan vi som enkeltmennesker i hjemmene våre, på skolen, i industrien, i det politiske liv, produsere det svar til hat, maktsyke og materialisme som Donatus ønsker eksportert til Asia? Jeg kan ikke se noe annet at det rett og slett dreier seg om hva du og jeg lever for hver dag. For det er da alle vi du'er og jeg'er som er Norge? Og jeg tror Jonathan har rett i at vi verdsetter visse moralske og åndelige verdier som er gått tapt i andre land. Det som alt henger på, er å la disse verdiene få ben å gå på.

Apropos hjelp, og dette lærte jeg personlig mens jeg bodde i India i 7 måneder; la oss aldri tro at «vi vet best». Da preller «hjelp og råd» av som vann på gåsa. Etter et par måneder i India hatet jeg landet, med fattigdommen og alle de andre problemene. Jeg hadde lukket mitt rike, europeiske hjerte for mennesker i økonomisk og åndelig nød. Min eneste utvei var å be Gud gi meg en sann kjærlighet

til India, og hjelpe meg til å leve i India som om det var mitt eget land og folk. Etter denne beslutningen kunne jeg samarbeide med menneskene der, fattige som rike.

Så jeg tror vi må se i øynene at enhver form for varig hjelp vil måtte koste noe på det helt personlige plan.

— *Og hva betyr så dette for deg, i dagliglivet?*

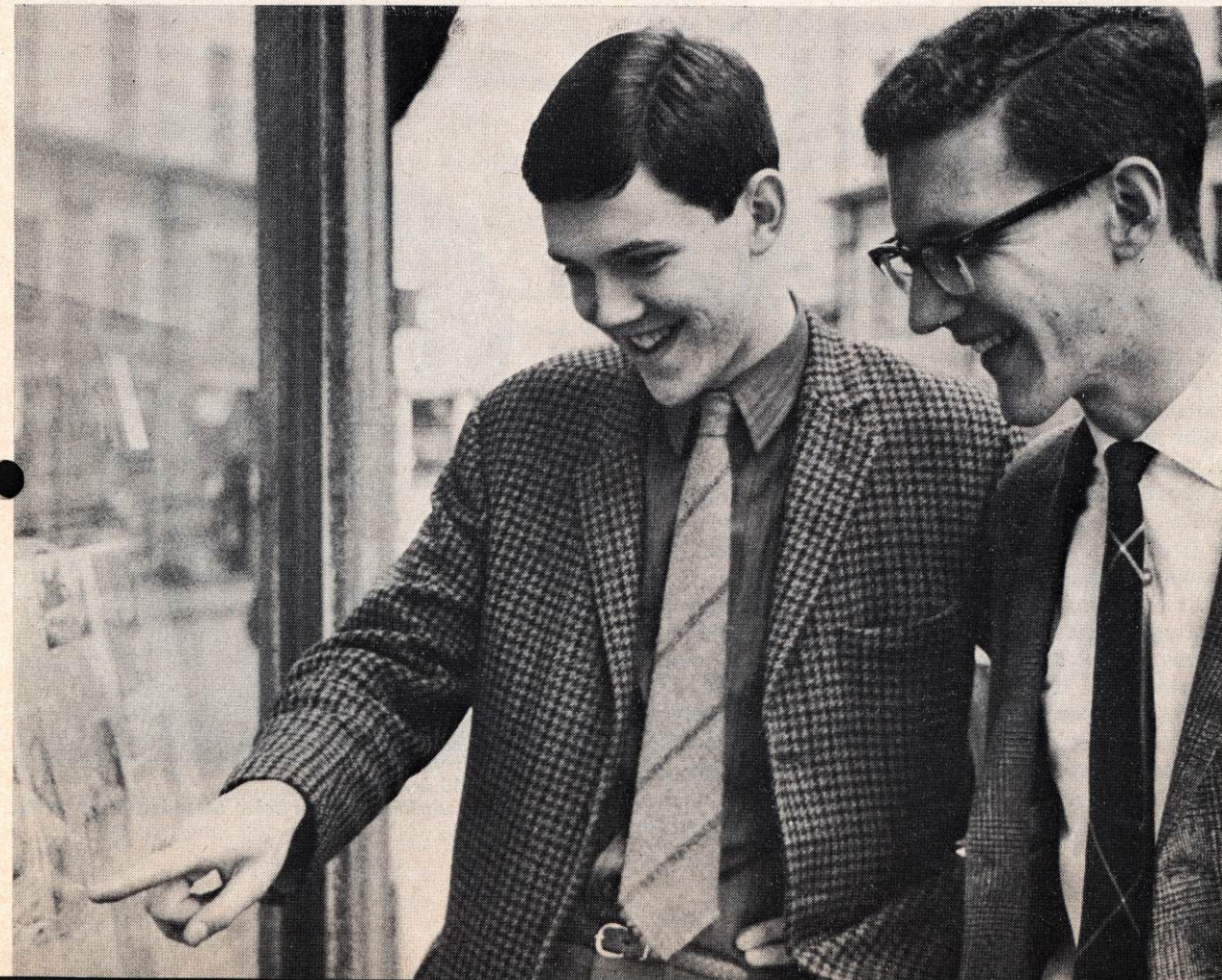
— For å være helt ærlig prøver jeg ofte å ordne meg slik at jeg får det så behagelig og morsomt som mulig. Men dypest sett er det som driver meg en bestemt følelse av at Gud har kalt meg til å arbeide for at Hans vilje skal skje på jorden. Og da står man midt oppe i en kristen verdensrevolusjon, hvis begynnelse er en moralsk og åndelig omveltning i ens eget liv. For meg betyr det blant annet at jeg hver dag må bestemme meg til å sette andre menneskers behov foran mine egne. Gjør jeg ikke det, er min erfaring at dagen blir nokså bortkastet.

Edward Peters, 18 år, Storbritannia og Jonathan Lancaster, 26 år, Australia.

JONATHAN LANCASTER, AUSTRALIA

— Jeg har en følelse av at Skandinavia, i likhet med mitt eget land Australia, trenger å komme seg ut av det som geografisk sett kunne beskrives som et «hjørne» av verden og jumpe rett ut i selve hovedstrømmen i en verden i dyp nød. Jeg har bare vært i Norge i to uker, men allerede nå har jeg oppdaget at det norske folk verdsetter visse verdier som er gått tapt i mange vestlige land — en følelse av rett og galt, tro på Gud og kjærlighet til naturen, for å nevne noe. Jeg tror den beste måten å bevare disse verdier ikke er å vokte dem i ensomhet, men å gå på offensiven for å gjenoppbygge dem i de samfunn som er blitt offer for materialisme, enten den er høyre- eller venstredreiet.

Jeg skulle ønske Skandinavia kunne utarbeide i praksis en type revolusjonær kristendom som når langt utover de grenser som vanligvis settes ved

HVORFOR BRUKE TIDEN ...

Forts. fra side 9

den personlige tro, og som vil motivere mennesker til å ta fatt på de mest presserende menneskelige problemer. En slik demonstrasjon ville interessere alle land, ikke minst innen kommunist-blokken.

— *Hva er målet og drivkraften i livet ditt?*

— Tidligere var jeg utelukkende opptatt av å få en vellykket karriere innen medisinen. Men det har vokst frem en overbevisning i meg om at jeg i likhet med andre 'vanlige' mennesker — som utgjør 99,9% av jordens befolkning er ansvarlig for det som skjer i verden. Min tidligere selvopptatte målsetting er blitt byttet ut med en fast og livsvarig forpliktelse til å helbrede den selviskhets i menneskene som ligger til grunn for utbytting, undertrykkelse og fattigdom, og som har vist seg å være den ødeleggende faktor for alle de politiske systemer vi hittil har eksperimentert med. Like viktig: I en verden hvor det menneskelige intellekt i økende grad har vist seg ute av stand til å løse sosiale problemer, har jeg forpliktet meg til å gjøre alt for at Guds overlegne visdom og Hans ledelse kan komme inn i bildet istedet for alle former for menneskelig kontroll, enten det er i familien, industrien, undervisningen eller politikken.

— *Har du opplevet praktiske eksempler på at enkeltindivider kan ha avgjørende betydning for å gi mennesker og nasjoner en ny retning?*

— Da må jeg med en gang tenke på Paul Lapun. Både hans land, Papua-Ny Guinea, og mitt eget, Australia, var involvert i de begivenhetene som han spilte en så avgjørende rolle i. Lapun er medlem av parlamentet i Papua-Ny Guinea, som representant for øya Bougainville.

For to og et halvt år siden oppsto det voldsom motstand fra øyboerne mot et mangemillion-prosjekt som det australske firmaet Conzinc Rio-Tinto la frem, for utviklingen av øyrikets kolossale kopperførekomster. Folkene der vurderer eiendomsretten til jorden meget høyt, og de var rasende over regjeringens ekspropriasjoner i forbindelse med gruveprosjektet.

Fra en atmosfære av stigende bitterhet reiste Lapun og en annen øyboer til Australia i håp om å få Høyesteretts kjennelse for at prosjektet skulle stanses. Men der traff han en mann som fortalte ham om den enkle hemmelighet at Gud kan tale til mennesker som lytter ærlig og er villige til å adlyde Hans ordre. Lapun bestemte seg for å legge sin bitterhet til side og finne ut hvordan Gud ønsket denne konflikten løst. Han oppsøkte presidenten

for gruveselskapet og fortalte ham om sine nye retningslinjer. Deretter fulgte et besøk hos statsminister Gorton. Man ble enige om direkte forhandlinger. Selskapet tilbød bedre betingelser, som ble godtatt av befolkningen.

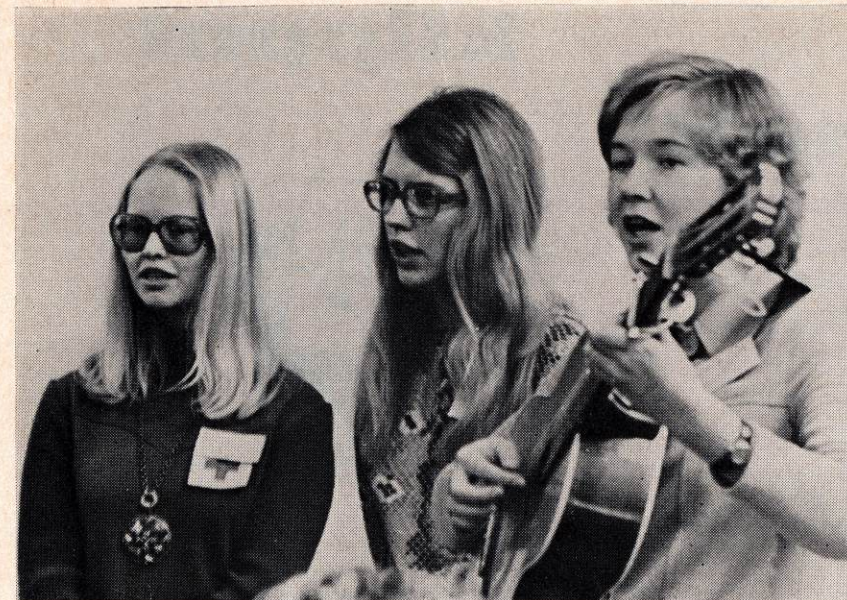
Det er et faktum at en motivforandring hos Lapun forandret det mange ventet ville bli en langvarig, blodig konfrontasjon til en mønster-overenskomst som gir håp for lignende situasjoner andre steder.

Jeg tror at alle forandringsprosesser i enkeltmennesker og nasjoner må starte med den enkelte — en mann eller kvinne som er villig til å risikere stilling, karriere eller vennskap ved sin holdning. Ethvert menneske vil før eller senere møte valget mellom å tilpasse seg det populære — eller status quo, eller å ta et standpunkt for det som er rett. Historien skapes av dem som velger det siste.

E. R. H.

Lars Rengfelt, 19 år, Stockholm er fotograf og administrerer for tiden utsendelsen av MRAs filmer i Norge.

Det unge innslaget dominerte Moralsk Opprustnings konferanse i Esbo, Finland.

Konferanse i Finland

Under finsk vertskap samlet man deltagere fra 11 land til en konferanse i Lepolampi hotell i Esbo i midten av forrige måned. Et hovedtema for denne weekendkonferansen var «Nordens ansvar for verden».

Det finske innslaget i konferansen var naturligvis det sterkeste. Blant de 16 i invitasjonskomitéen var politikere og studenter, forretningsmenn og lærere, teknikere og jordbrukere. Blant dem var riksdagsmannen Mikko Asunta, Kyösti Taanila, som er sjefredaktør for en avis i Varkaus, studentene Otto Pulkinen og Monika Sköld, kokken Elina Tuominen og direktøren for et firma i Jyväskylä, Uno Larsi.

Det ungdommelige innslaget var også påfallende. 1/3 av deltagerne var under 25 år og understreket den fremtidsrettede karakteren ved sammenkomsten. «Det nye menneske og det nye samfunn — men hvordan?» var et spørsmål de gikk løs på både under konferansen og i studiarbeidet etter den, da finsk-svenske kontakter ble knyttet og utviklet.

Flere av de utenlandske deltagerne i konferansen fikk også anledning til kontakt med finske politikere og andre personligheter i landets liv, under og etter konferansen. På denne måten fikk man et verdifullt innblikk i dagens situasjon i Finland. Forhandlingene om en ny regjering pågikk, og det ledet til den nye sosialdemokratiske minoritetsregjeringen. En av de finske riksdagsmenn anmodet spesielt de svensker som var til stede om å se hva som kunne gjøres for de finner som nå arbeider i Sverige. Disse svensker vendte hjem igjen med en fornyet følelse av samhörighet med Finland innen det nordiske felleskapets ramme.

F. H. W.

Legemiddel fra NYCO

Hodepine?

Novid gir hurtig lindring ved hodepine.

Tablettene tas oppløst i vann, og er skånsomme selv for ømfintlige maver.

Novid er effektiv ved reumatisme, menstruasjonssmerter og forkjølelsesubehag.

Novid fås uten resept på apotek og medisinsalg.

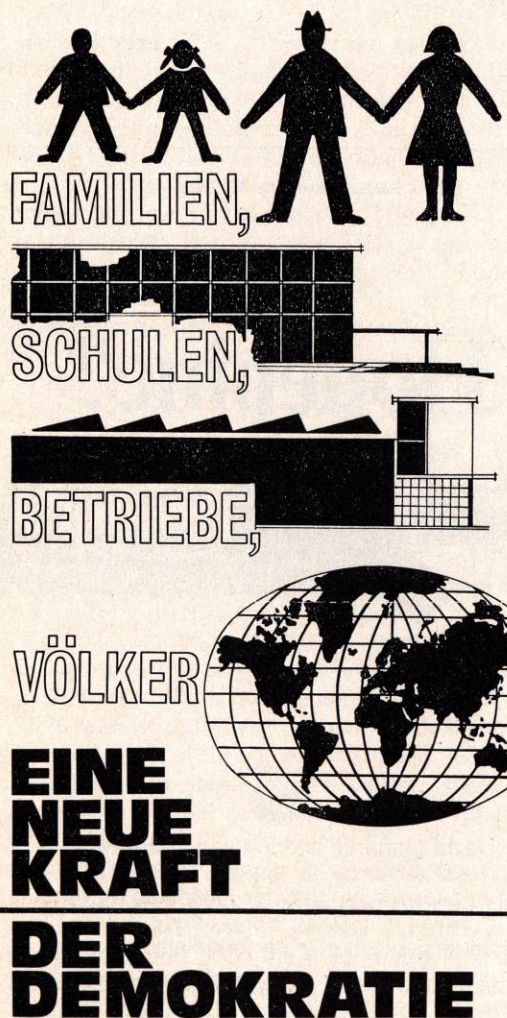
Rør og foliepakning á 20 tabletter.

Glass á 40 og 100 tabletter.

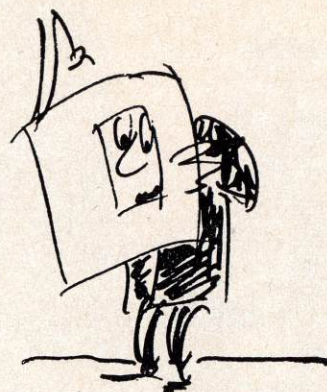
NYEGAARD & CO-AS - OSLO

Essen i Ruhr møteplass for Europeisk konferanse

18. og 19. mars 1972
(STEELER STADTGARTEN)

klippet

I Peking fikk vi altfor lite informasjon. I New York fikk vi altfor mye. Ingen av stedene visste vi hva som virkelig foregikk.

En fransk diplomat sitert i HIMMAT WEEKLY, India.

Det har vanligvis vært enighet om at kriteriet på et godt samfunn er at de som har makten beskytter de forsvarsløse. I den grad samfunnet ikke opprettholder de beskyttelsesfunksjoner det har påtatt seg, går selvfølgelig — på alle områder — ansvaret tilbake til enkeltindividet selv. Færre aborter kan man ikke få gjennom remissvar og besøk hos regjering og riksdag. Det kan bare oppnås hvis man forvandler menneskenes hjerte.

Professor Gunnar Biörck i abortdebatten i Svenska Dagbladet 19. februar 1972.

Mange mennesker synes å gå gjennom hele livet uten å vite at de kunne anvende sin vilje. Noen ganger gir de seg selv ganske enkelt frihet til å avstå fra å bruke viljen og dermed fra å ta ansvar for sitt eget liv. Og her står profesjonelle bortforklarere til tjeneste med bekvemme fluktmeter. Det gjelder å gjennomskue dem.

Hvis mennesker oppdager sin vilje og i større grad enn hittil innser at den kan brukes til gode formål, kan denne verden gjøres menneskevennlige.

Carl-Gustaf Lilius i Hufvudstadsbladet, Finland, 18. februar 1972.

Vi lever i en verden som er full av larm og vår samvittighet er bare en svak liten røst i vårt eget indre. Som min forgjenger, Dag Hammarskjöld, uttrykte det: «Vi har alle i vårt innerste indre et lite område omgitt av stillhet, der det råder en dyp fred.»

U Thant.

Kort nytt

KØBENHAVN

Filmen «Mr. Brown kommer ned fra fjellet» har vært vist 300 ganger av Statens Filmcentral i Danmark i løpet av det siste året. En ny kopi av filmen som er bestilt fra London, er forsynt med spørsmål i forbindelse med innholdet, slik at det er mulighet for debatt under en pause i fremvisningen.

I Odense har skuespillet «La bikkja beholde beinet» vært spilt som skolekomedie på Carl Nielsen-skolen i Nørre Lyndelse. Stykket ble bearbejdet av lærer Bente Finken, som også satte det iscene sammen med en kollega. *Fyens Tidende* og *Fyens Stiftstidende* brakte forhåndstale av skuespillet, som i første omgang ble oppført for elever i 3.—7. klasse og deres foreldre, samt pensjonister fra et aldershjem i nærheten.

Filmen «Happy Deathday» vakte samtidig stor interesse blant elevene i et halvt snes klasser ved en høyere skole i København. En av skolens lærere hadde tatt initiativet til fremvisningen.

BERLIN

Unge tyskere som er tilknyttet bevegelsen «Offensive Junge Christen» sendte for en tid siden ut en appell om støtte for Moralsk Opprustnings sentrum i Panchgani, India. Til nå har man fått inn 2.000 D-mark. Et ungt par ga det de hadde spart for å kjøpe et stereo-anlegg. Gymnasiaster på en skole sydde 1000 små poser som hver inneholdt en «dagsrasjon» ris, og solgte dem på toget. En av de som startet aksjonen skriver: «Gjennom den felles innsats har vi kunnet bryte oss ut av våre egne problemers djevelkrets.»

ØSTERRIKE

«Jordbærkongen», en medeier i den største jordbærfarmen i Østerrike, gjorde sensasjon da han fortalte ved et offentlig møte i Linz hvordan han hadde forsonet seg med sin bror, som satt i første rekke i salen. Uenigheten mellom brødrene var et velkjent fenomen for de tilstedeværende. Forsoningen kom istand etter et besøk av en gruppe fra Caux.

LAGOS, NIGERIA

En nasjonal konferanse for Moralsk Opprustning under temaet «Å utvikle mennesker til utviklingsplanene» holdes fra 31. mars til 2. april.

NORRTÄLJE, SVERIGE

«Vårt felles bidrag til verden» er temaet for en nordisk MRA-samling 10 mil nord for Stockholm i Påsken. Mange finske deltagere ventes til konferansen.

PORTSMOUTH, SØR-ENGLAND

Borgermesteren i Portsmouth, biskopen av Portsmouth og borgermesteren i Southampton mottok vest-inderen Conrad Hunte og en gruppe mennesker fra alle raser ved begynnelsen av deres turné til byene på Sørkysten, som pågår i disse dager.

«De arbeider for harmoni, ikke hevn» var overskriften til et intervju med Hunte i *Southern Evening Echo*.

Diriger Deres
import via

KRISTIANSAND

med sine gode
forbindelser fra
utlandet.

Vi tilbyr Dem
lagring, fortolling
og distribusjon.

KST Spedisjon A/S

Havnebygget,
Kristiansand.

Naviger riktig ved valg av Deres båt —

KMV
for gode
sjøegenskaper

100 200 300 400 450 500 550 600 650 700 750 800 850 900 950 1000

FORHANDLER

KRISTIANSAND MEK. VERKSTED

For kr. 30,- kan De holde
Dem underrettet hele året
om Moralsk Opprustnings
verdensomspennede arbeid.

NY VERDEN

Sophus Lies gate 5

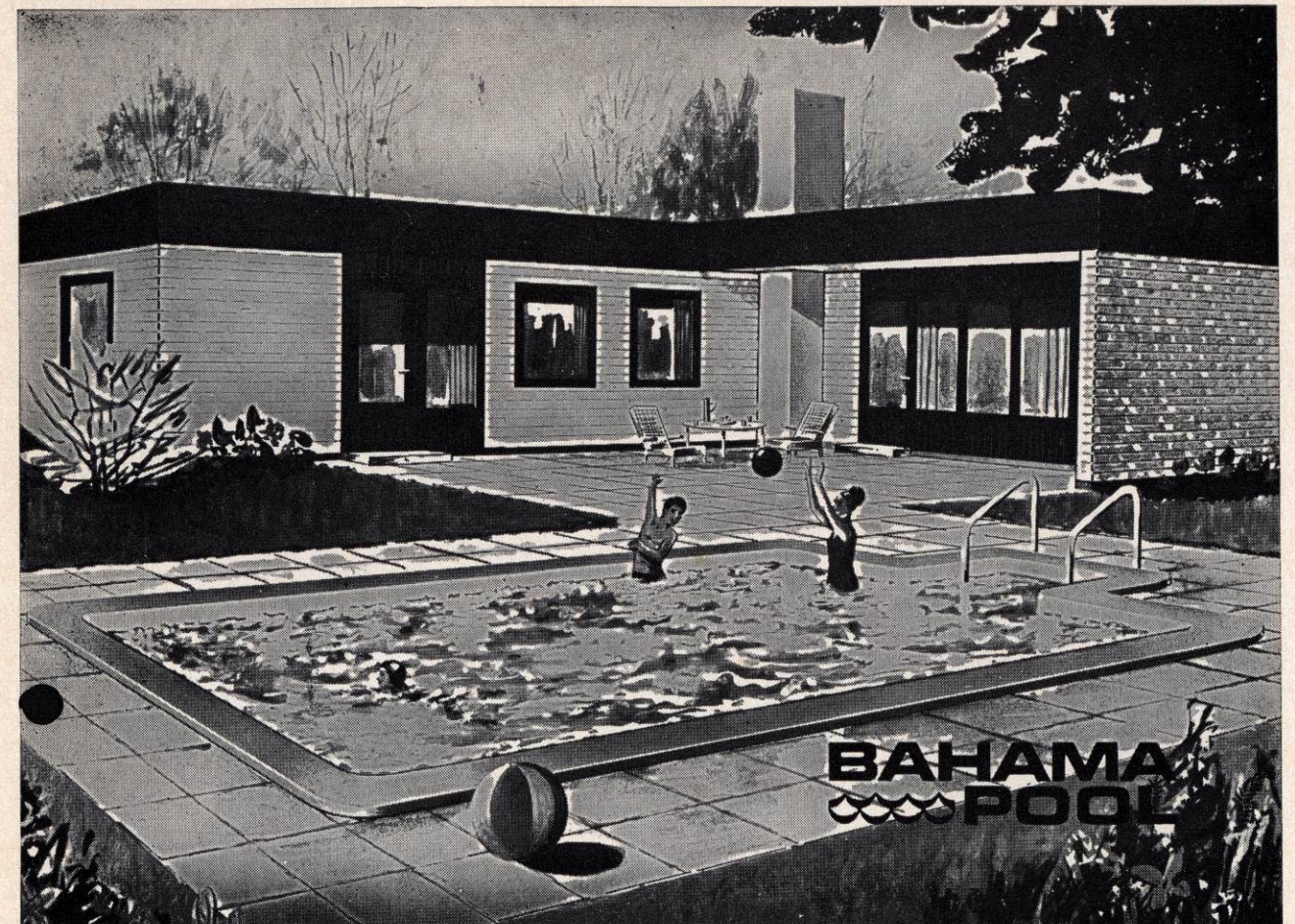
Oslo 2

Postgirokonto 125 79

For studenter og skoleung-
dom: kr. 15,- pr år.

Bruk
kvalitetsprodukter
fra

A S SABA

Exklusiv swimmingpool i glasfiberarmerad plast 13.800:-

(6—8 mm vägg tjocklek)

Bahama-Pool är formgjuten och fullt färdig för montering på plats. Ni slipper härigenom helt ifrån arbete och kostnader för formsättning, spackling, målning och underhåll. Den kraftigt armerade polyesterplasten har en enastående styrka och elasticitet.

Bahama-Pool levereras komplett med reningsfilter, förvärmare, bräddavlopp, bottenavlopp, inbyggd belysning samt mahognytrappa med rostfria ledstänger. Pris endast 13.800:— kr fritt fabrik inkl. 2 servicebesök (exkl. moms.)

Vi levererar utrustning till pooler i betong och andra material samt poolkemikalier.

Vår goda service är en säkerhetsfaktor att räkna med!

Begär att få vår fyrfärgsbroschyr!

BAHAMA-POOL AB

Box 145, 542 00 Mariestad
Tel. 0501/145 64

BÅTPLANER?

Rådspør

Båt-PONTUS

Gøteborgs

Frihavn

Tel: 51 07 04

Båt
PONTUS